

Finnsnes.

Finnsnes ligger og fanger godt i leia. Det stedet er ikke til å komme forbi. Nei, hvordan i all verden skulle en kunne det ? Jo jo, ved for eksempel å gå utenom ytre Senja, men se det gjør en jo nødig i utrensmål. For det første vilde no det være en lang krok på vegen, og for det andre — ja det er no ikke bestandig just så hyggelig i «gjøre» Senjahavet der ute, når det blåser litt for friskt fra storhavganten og sjøen er rotete og slem og gjør diverse vanskeligheter, som ialfall de sjøsjuke og de er nok i majoritet — ikke forstår å sette den tilbørlige pris på.

Da er det godt og behagelig å kunne velge den rolige Solbergfjorden og det fredelige og fordragelige Gisundet, og der, like inn på all trafikken, ligger da Finnsnes, og varsler med sitt hei stopp en hal, mine damer og herrer, og så er det ikke annet å gjøre enn å trekke i fløytesnora, ringe til bakk i maskinen og legge inn til brygga.

Finnsnes fanger.

Går en så i land og tar et lite overblikk over situasjonen fra denne kanten, blir en fort oppmerksom på at også landvæerts sett sitter Finnsnes inne med sine lange og sterke fangarmer. Vegene innerter de brede bygdene og de lange, frodige dalene har her funnet sitt naturlige og sjølsagte, endepunkt, her knyttes forbindelsen mellom sjø og land, mellom hjula og propellene, mellom grønnsakene og fiskematen.

Det var da vist heller ingen som fant det for godt å opplate sin røst til protest den gang Troms Innland Rutebilselskap la sin hovedstasjon og sin administrasjon til dette stedet. Det var greit som fot i hose det.

Et sted med slike gode kort på handa, en slik bukett av trumfer, må vel derfor ha alle betingelser for å kunne skyte en rimelig, og det vil i dette tilfelle si, en stor og betydelig vekst i framtiden. Det kan vel simpelthen ikke være til å unngå, så sant utviklingen får fortsette etter naturlige og behovsmessige baner.

Når en gang vegnettet på den store Senjaøya er blitt utbygd, så ligger Finnsnes atter der og fanger. Øylandets og fastlandets sammenknytting faller vel av seg sjøl over Finn snes. Ferjene piler på tvers, og på langs i sundet svømmer skipene.

Og Finnsnes fanger.

Her må vel en gang Troms fylkes tredje by vokse seg fram, her og ingen andre steder. Utviklingen vil føre det med seg, utviklingen vil ganske enkelt kreve det.

Br-.